

Sinun äänesi kaiku – Ekot av din röst – The echo of your voice

A poetry performance by Marko Niemi & Miia Toivio at Norsk Litteraturfestival on May 30, 2013. Based on the poetry book *Suut* (“Mouths”, Poesia 2012) unless otherwise indicated. Swedish and English translations by Marko Niemi & Miia Toivio unless otherwise indicated.

Jo avautuu aamu

Jo avautuu aamu, muuri
murtuu, laivat uivat
taivaalla, virrata voit,
ulottua, tuulla voimalla, oi

laula ilmalaulua, tulilaulua,
valu iloa, valoa,
vailla valjaita, muttia,
laula lujaa, voi laula,

toivoa, toivoa.

Maagisessa maailmankaikkeudessa

Maagisessa maailmankaikkeudessa maanalaisia, maanisia maanjärityksiä.
Madonreikien mahdollistamia mahdottomuuksia, mahtavia, mahtumattomia.
Maljassa mandariineja marraskuiseen masennukseen. Matkustamme matolla,
meditoimme. Mehukkaan mekanolinnun melodioissa menolippu mereen.
Merenneitoja merihevosilla, merilunta. Meripihkaisia merirosvoja merisiileineen.
Merisusia. Merivuokkoja merkillisten merkkijonojen metallisessa metelissä.
Meteorilohkareita, metroja. Metrossa metsä, metsäaukiolla mettä. Mielenhäiriössä
mieletöntä mielihyvää, mieltymys mietiskelyyn. Molemmat molottavat,
molskahdukset monistuvat. Moniäänisessä monologissa monta mozartia muhii
muinaisina muistihalvauksina. Munkin muodonmuutoksessa muodottomia
murahtuksia, murahtuksissa musiikkia. Muusan muutos muuttolinnuksi.

In the magical universe

(Maagisessa maailmankaikkeudessa)

In the magical universe, manic earthquakes are taking place underground.
Impossibilities are made possible by wormholes, mighty and unfitting. There are
tangerines in a bowl for November depression. We travel by carpet, we meditate.
In the melodies of a fruity mechanical bird, there is a one-way ticket to the sea.
Mermaids ride on seahorses, in the sea snow. Amber pirates with their sea-urchins,

and some sea wolves too. Sea anemones in the metallic noise of strange character strings. Meteorites, metros. In the metro there's a forest, in the forest nectar is flowing. Senseless pleasure in the insanity, fondness for musing. Both of us are babbling and splashes are multiplying. In a many-voiced monologue, quite many Mozarts are brewing like ancient memory disorders. In the metamorphosis of a monk, there are deformed growls as well as music in the growls. The muse turns into a migratory bird.

Haalistunut haamu

Haalistunut haamu haaveilee, haavoittunut hahmonsa haihtumaisillaan. Haikeana haistelee hajanaisia hajuja, hallitsemattomasti halusta halvaantuneena, hameeseen hampaanjalkia hamuten, hankausta. Harhautuu harmaapää harppomaan, haukkoo hauras. Havittelee hedelmän hehkua, hehkun heijastuksia. Heikottaa. Helminauha helottaa helteessä. Henkäys herkistää hermoradat, herättää hevosen hiekkarannalla hihittelemään. Hiipii hiljaa, hiljalleen hillitön hilpeys, himoiten hirmumyrskyä hirviömäistä. Hitaasti hiussuortuvia hivellessä, hohtavia, hoipertelee, hokee, holtittomasti, horisontin horjuessa. Hourailua, huimausta. Hukuttautuu hulluuteen. Humaltuu huminasta, hunajasta, hunnutetun huohotuksesta. Huojuu, huokailee hurjapää. Huudot huuhtoutuvat huulille hyväilevinä hyökyaaltoina, häilyvinä, häipyessä hälvenee häly. Hämmentävää. Hämyssä hämärtyvässä hän hätkähtää, hätäisesti häveten. Häämöttää hääyö, hölmistynyt höpsö, höyheniä höyryäviä, höytyviä.

Faded ghost

(Haalistunut haamu)

This is a story of a ghost who is fading away, her wounded figure is about to evaporate. Still wistfully dreaming and inhaling the scattered scents, she is uncontrollably paralyzed by the desire, hoping for some tooth marks on a skirt, groping for them, for the friction. Oh the poor greyhead is going astray, her frail frame is gasping. She reaches for the glow of the fruit, for the reflection of the glow. She feels weakened. A pearl necklace shimmers in the heat. When she breathes, her nerves sensitize, and the horse on the sandy beach awakes and begins to giggle. Crawling gently closer, this lingering unruly merriment that craves such a monstrous hurricane. Slowly stroking the locks of hair, glowing, tottering, repeating so irresponsibly as the horizon staggers. A delirium, a vertigo. She drowns herself into a folly. She gets intoxicated with the humming, with the honey, with the heavy breathing of the veiled wonder. She sways, she sighs, this ferocious being. Her shouting voice washes to the lips and caresses them like the tidal waves, wavering, vanishing as the clamour fades away. How bewildering. The dusk is growing darker and she gives a start, in a haste she feels ashamed. Still the wedding night is looming, oh you stupefied silly fool, with steaming feathers, and fanes.

I don't know where you are, you red lowland

(En tiedä missä olet, sinä punainen alanko)

I don't know where you are, you red lowland
where the palm of the sky glides over those
who burn in flames even in their sleep.

I don't know anything about your eyes,
eyes that click in the night
that call and curve
with rocks and stones and trees
like a seine net onto which my fast and slow
body shall lay down.

I don't know a thing about buds
but I wish I knew something about buds
about how they grow up, what kind of
red glow smoulders on the temples of the one
who's already picking a blind bundle
and basting it on to the chest.

But who cares about these secret paths
on which one follows the other, who cares about
the orbits
or the words that make even the stones
creak when they are unfolding.

Who cares about the secret that I have this hunger for,
this craving for the apple of my eye, this horrid humming
that a red ember is spinning in the chest
and around which I revolve, even
though I cannot hear its sound, maybe it is burning
with a damped flame, maybe someone has damped its flame,
maybe I myself live damped
like the stars that curl up
with their own hands stop to shiver
and just fall.

En tiedä missä olet, sinä punainen alanko

En tiedä missä olet, sinä punainen alanko
missä taivaan kämmen käy ylitse niiden
jotka unissaankin liekehtivät.

En tiedä sinun silmistäsi mitään,
silmistä jotka naksuvat yössä
jotka kutsuvat ja kääntyvät
kiven kallion puun mukana
kuin nuotta johon vartaloni nopea
ja hidas panee maata.

En tiedä mitään silmuista,
kunpa tietäisin jotain silmuista
kuinka ne kasvavat mittaani, millainen
punerrus kytee sen ohimoilla,
joka sokean kimpun jo poimii
ja harsii rintaan.
Sillä mitä näistä salaisista kehistä
joilla toinen seuraa toista, mitä
kiertoradoista,
sanoista joilla kivetkin
kirskahtavat avautuessaan.
Mitä salaisuudesta jonka omakseni, omenakseni
haluan, kauhean huminan
jota punainen kekäle rinnassa kehää,
mitä siitä jonka ympärille kierryn
vaikka en kuule sen ääntä, ehkä se palaa
vaimennetulla liekillä, ehkä joku on vaimentanut sen liekin,
ehkä minä itse elän vaimennettuna
niin kuin tähdet, jotka käpertyvät
omin käsin lopettavat vapistemisen
ja vain putoavat

Jag minns dig

(Muistan sinut)

Jag minns dig
som månen i en grotta
en vind klar på mina läppor
som suckar
munnar som kläckas
för att bli en kör
som glöden
och min morgons bloss
som bäckar och veck
i dina slickningar
jamar jag som ett eko
gång på gång
kallar jag på dig
tills din längtan som min längtan
böjer sig
din doft som vägen
till en morgon, välkänd
som varit
långt borta och glömd

när du kändes som du känns nu
som fåglar dessa år
du blir tunn
du linkar, viftar
som en svan som sjunger på slättet
gungande, vinglande
frätas bort
i en visande dröm

I remember you *(Muistan sinut)*

I remember you
as a moon in a cave,
a wind so clear
on my lips, as sighs,
as mouths, hatching out into a choir,
as a glow & a torch
of my morning & as brooks
and folds
in your kisses
i meow like an echo
i call you again and again until
your yearning like my yearning
shall bend
your fragrance like a path
into a familiar morning
long gone
and forgotten,
when you felt like you feel now,
years are like birds,
you grow thinner you limp,
you flutter
as a swan, singing on a flat land
swinging, stumbling
you'll be washed away
into a whispering dream

Muistan sinut

Muistan sinut
kuuna luolassa,
tuulena kuulaana,
huulilla, huokauksina,

suina, kuoroksi kuoriutuvina,
ruskona & aamuni
soihtuina & puroina
poimuina
nuolaisuissasi
kaikuna nau'un
uudestaan huudan sinua kunnes
kaipuusi kuin kaipuuni taipuu
tuoksusi kuin polku
tuttuun,
aamuun kaukaiseen,
unohtuneeseen,
kun tunnuit kuin tunnut,
vuodet kuin linnut,
ohennut onnut,
liehut
joutsenena, lakeudella laulavana
keinuvana, huojuvana,
huuhtoudut
kuiskivaan uneen

Olen sinun

Olen sinun
kuin en koskaan
kenenkään muun kuin sinun
joka kaiken peität pimeydelläsi
joka sykkii kuin ei koskaan
punaisinkaan jättiläinen
hetki ennen kuolemaa
kuin sinun joka revit irti
rikki raastat
parahtavan sydän paran
kuin vain sinun
ainoastaan
ota minut yöhön, yöhösi
kaikkivaltiaaseen
kuin et koskaan päätyisi
päästäisi irti
kuin ei muuta olisi, ei ole
kuin pimeytesi
pohjattoman pelottava
kuin sinun

Jag tillhör dig

(Olen sinun)

Jag tillhör dig
liksom jag aldrig tillhört
någon annan
än dig
som täcker allt
med ditt mörker
som vibrerar liksom
inte även den rödaste
av alla röda jättar
ögonblicket innan döden
du som river
sliter sönder
mitt fattiga
skriande hjärta
bara och endast dig
tillhör jag
ta mig genom natten
din väldiga natt
liksom du aldrig
skulle sluta
aldrig släppa
liksom det inte fanns
något annat i världen
än ditt mörker
skrämmande
din avgrund
än dig

I am yours

(Olen sinun)

I am yours
like I've never been
anyone else's before
but yours
you who shall cover everything
with your darkness
vibrating
more than even
the reddest giant ever
a moment before dying
I am yours

you who rip and tear apart
my poor crying heart
take me
into the night
into your night
almighty
like you would
never end
never let go
like there were
nothing else
in the world
but your darkness
your abyss
I am yours

30. Sinä joka olet minun unissani kävelijä

Sinä joka olet minun unissani kävelijä.
Sinä joka olet yön kirkas poissaolo.
Sinä, joka et ole koskaan siellä minne katson.
 Joka et toistu.
Sinä joka aina myöhästyt.
Sinä josta ei voi sanoa, että nyt
 joka olet minun takanani unissani kävelijä
nytkin, jossakin metsätiellä, lentokentällä
 puutarhassa omenapuiden alla
 hississä
tulet minua vastaan, enkä tiedä missä.

30. Du, som går i min sömn

Du, som går i min sömn.
Du, som är nattens klara frånvaro.
Du, som aldrig är där var min blick söker.
 Som inte upprepas.
Du som alltid försenar dig.
Du som man inte kan säga om: nu
 som är bakom mig gående i min sömn
även nu, någonstans på en skogsväg, på ett flygfält
 i trädgården under äppelträden
 i hissen
kommer du emot mig, och jag vet inte var.

30. You, who are the walker in my sleep

You, who are the walker in my sleep.
You, who are night's bright absence.
You, who are never where I'm looking.
 Who do not repeat.
You who are always late.
You about whom one does not say "Now!"
 who walk behind me in my sleep
right now, somewhere on a forest road, at an airport
 in a garden beneath the apple trees
 in the elevator
you come to me - I don't know where.

42. Sinä

 Sinä
joka soitat kaukaa, automaatista, vastaanottajan laskuun,
joka olet taivaan korkeus ja yön supistukset
 sinä
joka olet sattuman logaritmitaulut,
joka ostat, myyt ja panttaat,
 sinä
joka et koskaan usko, minkä näet,
jota en saa lasketuksi sormillani.
 sinä
joka katsot taaksesi, kun katson taakseni,
joka luet minua kuin kirjoittamatonta kirjaa,
 sinä
joka olet rintojesi raskaus minun huulillani,
jonka omenat kypsyvät yön puutarhassa,
 sinä
jonka varjosta lankeaa varjoja,
joka näet unesi silmät auki,
 sinä
joka syöt minun vuosieni sperman,
joka puristat sydäntä,
 sinä
joka puutut valokuvasta, jota odotan,
joka olet ikuisesti nuori,
 sinä
joka otat hatun päästä,
joka soitat ovikelloa,
 sinä
olematon tuhoutumaton sieluton,

jonka nimi on nimi on nimi on
sinä,

42. Du

Du
som ringer långt ifrån, från en automat, och låter mottagaren betala,
som är himlens höjd och nattens sammandragningar
du
som är tillfällighetens logaritmtabeller,
som köper, säljer och pantar,
du
som aldrig tror på det, som du ser,
som jag inte kan räkna på mina fingrar,
du
som ser bakom dig, när jag ser bakom mig,
som läser mig som en oskriven bok,
du
som är dina bröstets tyngd på mina läppar,
vars äppel mognar i nattens trädgård,
du
vars skugga kastar skuggor,
som drömmer dina drömmar med öppna ögon,
du
som äter mina års sperma,
som kramar hjärtat,
du
som saknas från fotografiet, som jag inväntar,
som är evigt ung,
du
som tar av hatten,
som ringer på dörrklockan,
du
som inte finns som inte förintas som saknar själ,
vars namn är namn är namn är
du,

42. You

you
who call from afar, from a pay phone, collect,
who are the height of the sky and night's contractions,
you
who are the logarithms of coincidence,
who buy, sell and pledge,

you
who never believe what you see,
who will never be counted on my fingers,
you
who look back when I look back,
who read me like an unwritten book,
you
who are the gravity of your breasts on my lips,
whose apples ripen in the night's garden,
you
whose shadow casts shadows,
who dream with eyes wide,
you
who eat the sperm of my years,
who press the heart,
you
who will not be there in the photograph I am expecting,
who will forever be young,
you
taking your hat off,
ringing the doorbell,
you
nonexistent indestructible soulless,
whose name is a name is a name is
you,

Runot nro 30 ja 42 kokoelmasta Leevi Lehto: *Ihan toinen iankaikkisuus* (1991).

Dikter 30 och 42 ur *Ihan toinen iankaikkisuus* ("En helt annan evighet", 1991) av Leevi Lehto.
Tolkning Martin Enckell.

Poems no. 30 and 42 from *Ihan toinen iankaikkisuus* ("Quite Another Eternity", 1991) by Leevi Lehto. Translated from Finnish by C.B. Hall in cooperation with the author.

Saavut, sadat Saharaan

Saavut, sadat Saharaan, salamoit. Salaperäinen samettikukka, sammumaton sateenkaari. Seireenistä sekaisin, selittämätöntä selkeyttä. Sepitän seppeläiselle serenadia. Serpentiineinä sfääreissä, siamilaiset sidottuina sieluista. Silmissäsi silta simpukan sinfoniaan, sinitaivaiseen. Sinkoilien sinussa, sinusta, sinuun. Sinä sipaiset, siristellen, siritän sirkkana. Sirkutat siroasti, sitruunainen. Soi soitusi soita, soitasi soitaisiin sokaistuna sokkelossa, sooloa sopraanon, sorjin sormin. Spektri suihkuua, suistoalueella suistuu suitsista suittu, sujahtaa sukelluksiin. Sulaa sumeuteen, sumuun suon. Supisee, supistuu suppuun susikuoron suu, suudeltava, suunnistettava suuntaan suurpedon. Suusi suussani. Suutelu suututtaa sydänkäyrän sykerölle, sykimme, sylikkään, symmetrisesti. Syreenit syttyvät

syvyyksissä, syöksevät sädekehiä, sähköiskuja, säikysti säkenöiviä. Särkyvissä säteissä sätkynukkien säännöttömiä sääriä.

Oh come, oh you rain **(Saavut, sadat Saharaan)**

Oh come, oh you rain, like a rain in the Sahara, and you thunder: you mysterious velvet flower, an inextinguishable rainbow. I go crazy about a siren, feeling inexplorable clarity. I indite a serenade to the wreath-headed. We are serpentes in spheres, Siamese twins tied up by souls. In your eyes a bridge into a symphony of shellfish, blue as sky. I am tossing and turning in you, from you, into you. You touch me softly, squinting, I chirp like a cricket. You twitter so sweetly, oh my lemon woman. Your torch plays the music of swamps, in your swamps I shall play a solo of the soprano, blindfolded in a maze with graceful fingers. A spectrum is gushing in a delta where the sweet tea runs off the bridle and slips underseas. Melting in the fogginess, in the mist of the bogs. The mouth of a wolf-choir is whispering and contracting, now it's urgent to kiss, to navigate in the direction of the great beast. Your mouth in and on my mouth. Our kissing makes the ECG angry, it curls up, and we are pulsating in each other's arms symmetrically. Lilacs are catching fire in the deep, they spit haloes, electric shocks which glimmer timidly. In shattering rays, we see the irregular legs of marionettes.

99942 APOPHIS

MÄ.EN.ENÄÄ.VOI.OLLA.KAKSOISPLANEETTA.SUN.
ME.PYÖRITÄMME.TOISIAMME.LIIAN.NOPEASTI.
ME.NIELEMME.TOISEMME.KIERTORADALTA.PÄÄSTÄ.IRTI.
SUSTA.TULEE.MUN.AURINKOKUNNAN.ULKOPUOLINEN.UHKA.
TÖRMÄÄT.KIIHTYVÄLLÄ.VAUHDILLA.HENGITÄT.
MUN.ILMAKEHÄSSÄ.OUDOT.KASVIT.NOSTAVAT.
TODELLA.VAARALLISENTUNTUISESTI.PÄITÄÄN.

JAG.KAN.INTE.VARA.DIN.TVILLINGPLANET.LÄNGRE.
VI.SÄTTER.VARANDRA.I.ROTATION.ALLTFÖR.SNABBT.
VI.SVÄLJER.VARANDRA.FRÅN.OMLOPPSBANA.SLÄPP.MIG.
DU.BLIR.ETT.HOT.UTANFÖR.MIN.SOLSYSTEM.
DU.KOLLIDERAR.MED.ACCELERANDE.HASTIGHET.DU.ANDAS.
I.MIN.ATMOSFÄR.HÖJER.FRÄMMANDE.VÄXTER.SINA.
HUVUD.PÅ.ETT.SÄTT.SOM.SER.VERKLIGEN.FARLIGT.UT.

Kokoelmasta Mikael Brygger: *Valikoima asteroideja* (2010).

Från diktboken *Valikoima asteroideja* ("Ett urval av asteroider", 2010) av Mikael Brygger.

From the book of poetry *Valikoima asteroideja* ("A selection of asteroids", 2010) by Mikael Brygger.

Morgonen öppnas

(Jo avautuu aamu)

Morgonen öppnas, muren
blir bruten, fartygen seglar
på himlen, du kan strömma,
räcka, blåsa med styrka, oj

sjunga luftsången, eldsången,
låt dig flöda glädjet, ljuset,
utan seldon, utan men,
sjunga högt, oj sjunga

hoppet, hoppet.

The morning has broken

(Jo avautuu aamu)

The morning has broken, the wall
is breaking and the ships sail
in the sky: you may now flow, ex
tend, blow a strong wind, oh

do sing a song of air, of fire,
and let out some joy and light,
let go of harnesses and butts
and sing aloud, oh sing

of hope, hope.